KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 27.02.1997
KOM(97) 74 endelig udg.

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

fremlagt i overensstemmelse med artikel 2 i Rådets beslutning 93/109/EØF af 15. februar 1993 (anvendelse af en foranstaltning, som fraviger artikel 17 i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter)

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om bemyndigelse af Den Franske Republik til at anvende en foranstaltning, som fraviger artikel 17, i Rådets sjette direktiv (77/388/EØF) af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

---

(forelagt af Kommissionen)

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

fremlagt i overensstemmelse med artikel 2 i Rådets beslutning 93/109/EØF af 15. februar 1993 (anvendelse af en foranstaltning, som fraviger artikel 17 i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter)

I. INDLEDNING

Ved Rådets beslutning 89/488/EØF af 28. juli 1989[1] blev Den Franske Republik bemyndiget til på basis af artikel 27 i det nugældende sjette momsdirektiv at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i artikel 17, stk. 2, i sjette momsdirektiv. Denne tilladelse gjaldt til den 31. december 1992.

Fravigelsen består i helt at udelukke fradragsretten for moms på udgifter til goder eller tjenesteydelser, når den ikke-forretningsmæssige anvendelse af disse overstiger 90% af deres samlede anvendelse.

I henhold til en rapport fra Kommissionen om anvendelsen af denne fravigelse blev bemyndigelsen forlænget til den 31. december 1996 ved Rådets beslutning 93/109/EØF[2] af 15. februar 1993. Af bemyndigelsen fremgår det, at et eventuelt forslag om forlængelse af bemyndigelsen skal ledsages af en rapport om anvendelsen af bemyndigelsen.

Formålet med denne rapport er at gennemgå anvendelsen af bemyndigelsen fra forlængelsen til i dag og at vurdere den anmodning om forlængelse, som Den Franske Republik fremsatte ved brev registreret i Kommissionens generalsekretariat den 19. november 1996.

II. ANVENDELSE AF BEMYNDIGELSEN

Som allerede nævnt udarbejdede Kommissionen en rapport om anvendelsen af fravigelsen allerede i slutningen af 1992[3], hvori den gav en detaljeret beskrivelse af fravigelsens historie, formålet med den, og hvordan den fungerede. Eftersom disse elementer ikke har ændret sig siden, begrænser denne rapport sig til at behandle nogle elementer i vurderingen, der er dukket op siden den foregående rapport.

For det første et det værd at bemærke, at som følge af de betragtninger, Kommissionen fremsatte i den foregående rapport, har Den Franske Republik ændret de nationale bestemmelser om fravigelsen for at gøre det helt klart, at den særlige foranstaltning tager sigte på enhver form for ikke-forretningsmæssig anvendelse af goder og tjenesteydelser, når de overstiger 90% af deres samlede anvendelse (den retlige bestemmelse om den oprindelige fravigelse vedrørte kun privat brug).

Desuden påpeger Den Franske Republik i sin anmodning om forlængelse, at de franske myndigheder ikke har kendskab til særlige problemer med anvendelsen af bemyndigelsen i perioden 1993-1996.

Tværtimod har anvendelsen bekræftet, at indførelsen af foranstaltningen har forenklet opkrævningen for såvel afgiftsmyndighederne som for de afgiftspligtige.

---

1 EFT L 239 af 16.8.1989, s. 22.
2 EFT L 43 af 20.2.1993, s. 42.
3 KOM(92) 591 af 22.12.1992.

Derfor anmoder Den Franske Republik om forlængelse af bemyndigelsen, indtil der vedtages et nyt fælles momssystem.

III. KOMMISSIONENS TJENESTEGRENES HOLDNING

Det skal bemærkes, at Domstolen har fastslået, at en afgiftspligtig person, der benytter goder til at udføre en økonomisk aktivitet, har ret til at fradrage den indgående afgift i overensstemmelse med reglerne i artikel 17, uanset hvor begrænset den erhvervsmæssige anvendelse har været. En regel, der indebærer en generel begrænsning af fradragsretten i tilfælde af begrænset erhvervsmæssig anvendelse udgør en fravigelse fra artikel 17 og er kun gyldig, hvis den opfylder betingelserne i artikel 27 i sjette direktiv (dom af 11. juli 1991, sag nr. C-97/90).

Artikel 27 tillader indførelse af særlige foranstaltninger, der fraviger sjette direktiv, enten for et forenkle afgiftsopkrævningen eller for at undgå visse former for svig eller unddragelse.

Som allerede påpeget i den foregående rapport finder Kommissionens tjenestegrene, at indførelsen af den pågældende særlige foranstaltning, der tager sigte på at undgå 'forbrug uden afgift", er begrundet i artikel 27 i sjette momsdirektiv, fordi den forenkler afgiftsopkrævningen ved at fritage myndighederne for at skulle føre tilsyn med fradragsretten for moms på udgifter til goder og tjenesteydelser, når den ikkeforretningsmæssige anvendelse af disse overstiger 90% af deres samlede anvendelse.

Med hensyn til datoen for bemyndigelsens udløb bemærker Kommissionens tjenestegrene, at Kommissionen den 10. juli 1996[4] vedtog et arbejdsprogram for indførelsen af et fælles momssystem, der indebærer en etapevis udvikling hen imod det nye system.

Eftersom den sidste pakke af forslag forventes fremsat i midten af 1999, finder Kommissionens tjenestegrene, at en forlængelse af fravigelsen ud over den 31. december ikke er tilrådelig.

Det forekommer at være passende at vurdere foreneligheden af fravigelsen med den fremgangsmåde, der bliver fastsat i forbindelse med det nye momssystem, på dette tidspunkt.

---

[4] KOM(96) 328 af 22.7.1996.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om bemyndigelse af Den Franske Republik til at anvende en foranstaltning, som fraviger artikel 17 i Rådets sjette direktiv (77/388/EØF) af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

---

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Ved brev registreret i Kommissionens generalsekretariat den 19. november 1996 anmodede den franske regering om en forlængelse af den bemyndigelse, som den tidligere var blevet indrømmet indtil den 31. december 1992 ved Rådets beslutning 89/488/EØF af 28. juli 1989[1] og forlænget indtil den 31. december 1996 ved Rådets beslutning 93/109/EØF af 15. februar 1993[2].

Fravigelsen fra artikel 17, stk. 2, i sjette momsdirektiv tager sigte på helt at udelukke retten til at fradrage moms på udgifter til goder og tjenesteydelser, når den afgiftspligtiges eller hans personales private anvendelse af dem, eller mere generelt den ikkeforretningsmæssige anvendelse, overstiger 90% af den samlede anvendelse.

Af artikel 2 i ovennævnte beslutning 93/109/EØF fremgår det, at Rådet på baggrund af en rapport udarbejdet af Kommissionen om Frankrigs anvendelse af denne beslutning på forslag af Kommissionen kan beslutte at forlænge bemyndigelsen.

Kommissionens rapport om anvendelsen af beslutningen i perioden 1993-1996 konkluderer, at ovennævnte beslutning bør forlænges til den 31. december 1999.

Kommissionen vedtog den 10. juli 1996 et arbejdsprogram for et fælles momssystem[3], som indebærer en etapevis udvikling hen imod det nye system. Eftersom den sidste pakke af forslag forventes fremsat i midten af 1999, synes en forlængelse af fravigelsen ud over den 31. december ikke at være tilrådelig, da man dermed vil få lejlighed til at vurdere nødvendigheden af fravigelsen og dens forenelighed med den samlede fremgangsmåde, der bliver fastsat i forbindelse med det nye fælles momssystem.

I overensstemmelse med artikel 27, stk. 3, i sjette momsdirektiv blev de øvrige medlemsstater ved brev af 18. december 1996 underrettet om den franske anmodning.

---

1 EFT L 239 af 16.8.1989, s. 22.
2 EFT L 43 af 20.2.1993, s. 42.
3 KOM(96) 328 af 22.7.1996.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om bemyndigelse af Den Franske Republik til at anvende en foranstaltning, som fraviger artikel 17 i Rådets sjette direktiv (77/388/EØF) af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

---

(forelagt af Kommissionen)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets sjette direktiv (77/388/EØF) af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter[1] - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, særligt artikel 27,

under henvisning til Rådets tidligere beslutninger 89/488/EØF af 28. juli 1989[2] og 93/109/EØF af 15. februar 1993[3],

under henvisning til Kommissionens rapport om anvendelsen af ovennævnte beslutning i perioden 1993-1996,

under henvisning til Kommissionens forslag, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 27, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i nævnte direktiv, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at undgå visse former for svig eller unddragelse;

ved brev registreret i Kommissionens generalsekretariat den 19. november 1996, anmodede den franske regering om bemyndigelse til at forlænge anvendelsen af den fravigelsesforanstaltning, som Frankrig tidligere fik bemyndigelse til at anvende i en afgrænset periode, jf. Rådets beslutning 89/488/EØF og 93/109/EØF;

de øvrige medlemsstater blev den 18. december 1996 underrettet om den franske regerings anmodning om forlængelse;

---

1 EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Direktivet senest ændret ved direktiv 96/95/EF (EFT L 338 af 28.12.1996, s. 89)

2 EFT L 239 af 16.8.1989, s. 22.

3 EFT L 43 af 20.2.1993, s. 42.

foranstaltningen tager sigte på helt at udelukke retten til at fradrage moms på udgifter til goder og tjenesteydelser, når den afgiftspligtiges eller hans personales private anvendelse af dem, eller mere generelt den ikke-forretningsmæssige anvendelse, overstiger 90% af den samlede anvendelse;

den særlige foranstaltning modvirker visse former for forbrug uden afgift ved at forenkle momsopkrævningen af visse transaktioner;

den omhandlede foranstaltning fraviger artikel 17, stk. 2, i sjette direktiv, ifølge hvilken den afgiftspligtige person er berettiget til at fradrage afgiften på de goder og tjenesteydelser, han anvender i forbindelse med sine afgiftspligtige transaktioner;

den 10. juli 1996 vedtog Kommissionen et arbejdsprogram, der indeholder en tidsplan for fremsættelse af forslag, som indebærer en gradvis udvikling i etaper hen imod et fælles momssystem for det indre marked;

da den sidste pakke forslag vil blive fremsat i midten af 1999, gives bemyndigelsen til den 31. december 1999, hvorved der bliver lejlighed til at vurdere fravigelsens forenelighed med den samlede fremgangsmåde i det nye fælles momssystem;

denne fravigelse vil ikke få negative virkninger for De Europæiske Fællesskabers egne momsindtægter -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

Som en fravigelse fra artikel 17, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF bemyndiges Den Franske Republik til at udelukke fradragsret for merværdiafgift på udgifter vedrørende goder og tjenesteydelser, når den afgiftspligtiges eller hans personales private anvendelse af dem, eller mere generelt den ikke-forretningsmæssige anvendelse, overstiger 90% af den samlede anvendelse.

Artikel 2

Denne bemyndigelse gives indtil den 31. december 1999.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

ISSN 0254-1459

KOM(97) 74 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **09 06 08 10**

Katalognummer : CB-CO-97-066-DA-C

ISBN 92-78-16227-2

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg